

ва мѣсто го знаеха само нѣкои хайдути и ловджии.

Да кажа нѣколко думи и за залата на *Великото Народно Събрание*, дето после нѣколко часа щѣше да се реши сѣдбата на стотина хиляди хора. По разпореждане на Волова и съ старанията на нѣкои отъ депутатитѣ, треволяка и нападалитѣ букови листа бѣха изчистени извѣтре, а посрѣдъ Оборище бѣ построена четвъртита маса за писане, направена на самото мѣсто отъ доста гладки букови дъски. Около четиритѣ страни на масата бѣха направени пейки, сѣщо така отъ букови дървета, отгоре на които бѣше постлана зелена шума отъ сѣщото дърво. Върху масата отгоре бѣха кръстосани сабя и револверъ, между които завзе първо мѣсто и кръстътъ на свещеникъ Грую. На канаетата насѣдаха апостолитѣ и нѣкои отъ депутатитѣ, заедно съ попъ Груя. Вѣтрешността на тъмното Оборище се освѣтляваше отъ 10—15 фенери, окачени по зеленитѣ дървета. Малко по-настрана, близу до рѣчичката, горѣха петъ-шестъ огньове, върху които се въртѣха млади агънца. Скромната рѣчица, която бѣше едничкиятъ свидетелъ на нашитѣ действия и която бѣ вече известила баба си Марица за всичко чуто и видено въ Оборище, си шуртѣше по обикновено.

Редъ и дисциплина.

Въ разстояние на три дена, отъ когато се бѣха събрали представителитѣ, Воловъ се бѣше разпоредилъ да запази реда и тишината въ Оборище. Всички пжтеки, долчинки и проходи бѣха завзети и така строго запазени, щото птичка да прехвъркнѣше, трѣбваше да се усѣти. Ония, които се из-